

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 509

Vineri 13 martie 1959

8 pagini 25 bani

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al P. M. R.

**și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne
privind îmbunătățirea învățămîntului seral
și fără frecvență de cultură generală și superior**

Poporul nostru muncitor sub conducerea Partidului Muncitoresc Român a obținut realizări mărețe în opera de construire a socialismului, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale, științei și culturii socialiste, în ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ca urmare a aplicării în viață a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R., țara noastră se industrializează într-un ritm susținut. Se lărgește an de an sectorul socialist al agriculturii. Făurirea bazei tehnico-materiale a socialismului în țara noastră impune ridicarea continuă a productivității muncii în industrie și agricultură, introducerea pe scară largă a tehnicii noi și perfecționarea proceselor tehnologice, sporirea continuă a gradului de mecanizare a agriculturii și aplicarea metodelor agrotehnice avansate.

Îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste cere o necontenită creștere a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor din industrie, agricultură, transporturi atât din punct de vedere profesional cât și în ce privește cunoștințele teoretice și de cultură generală. Strinsa imbinare a procesului de învățămînt cu munca productivă este calea cea mai bună de formare și de educare multilaterală a cadrelor necesare economiei și culturii.

Partidul Muncitoresc Român și statul nostru democrat-popular au acordat o atenție permanentă educării tinerii generații. Porțile școlilor de toate gradele și ale institutelor de învățămînt superior au fost larg deschise pentru tiii oameailor muncii. Mai mult de 2.300.000 elevi și studenți învață astăzi în școlile și facultățile din țara noastră. Un mare avînt a luat învățămîntul profesional și tehnic, învățămîntul superior tehnic și agronomic care au dat economiei naționale în ultimii zece ani peste 290.000 muncitori calificați, 128.000 tehnicieni și aproape 100.000 ingineri de diferite specialități.

Ca efect al Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne din 1955 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului profesional și tehnic, acest învățămînt a fost legat direct de unitățile productive, industriale, agricole și de transporturi, a crescut simțitor numărul de tineri care urmează școlile profesionale. În anul școlar 1958-1959, numărul elevilor din anul I al școlilor profesionale, de meserii și agricole a depășit pe cel al elevilor din clasa VIII-a a școlilor de cultură generală, ceea ce arată că tineretul se orientează în mod just spre școlile legate de munca productivă.

Nevoia tot mai mare de cadre cerute de dezvoltarea construcției socialiste, ea și dorința de învățatură a oamenilor muncii din industrie și agricultură, au dus la crearea în anul 1954 a școlilor serale pentru tineretul muncitor, care funcționează pe lângă marile întreprinderi și a unor secții serale pe lângă o serie de școli medii de cultură generală.

Pentru formarea de noi specialiști dintre muncitorii care lucrează direct în industrie, construcții, transporturi și agricultură și doresc să dobîndească o calificare superioară s-a organizat în anul 1950 învățămîntul superior seral și fără frecvență.

Pentru ca oamenii din cîmpul muncii înscriși la învățămîntul seral și fără frecvență să se poată pregăti teameinic, statul le-a venit în ajutor, acordîndu-le o serie de înlesniri: concedii plătite organizarea de lecții și consultații.

De la înființarea lor, cursurile învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală au fost absolvite de 25.000 de elevi; iar cursurile învățămîntului superior seral și fără frecvență de peste 6.000 studenți.

În decursul funcționării învățămîntului seral și fără frecvență au ieșit însă la iveală deficiențe serioase și abateri în aplicarea hotărîrilor privind acest învățămînt.

Ca toate că învățămîntul seral și fără frecvență a fost creat pentru muncitorii aflați direct în producție, în ultimii ani Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducînd școlilor și facultăților au permis înscrierea în acest învățămînt a unui număr mare de tineri care nu lucrau în producție, în întreprinderi industriale și agricole. Instrucțiunile elaborate de Ministerul Învățămîntului și Culturii nu precizează cu toată claritatea obiectivele acestui învățămînt, categoriile cărora le este destinat, condițiile de admitere. Au fost primiți în învățămîntul seral și fără frecvență elevi și studenți care n-au dat rezultate la cursurile de zi (au căzut la examene), precum și elemente cu manifestări hulanice și alte comportări nedemne. Unora dintre studenți li s-a dat posibilitatea

să promoveze 2 ani într-un an de studiu, deși în acest fel nu-și puteau însuși în mod temeinic cunoștințele, ceea ce era în primul rînd în dauna lor. La Facultatea de Științe Juridice din București, călcîndu-se în mod abuziv legislația existentă, au fost înscriși fără concurs de admitere studenți care nu îndeplineau condițiile de intrare în învățămîntul superior, unii dintre ei neavînd nici studiile medii complete.

O lipsă serioasă în organizarea învățămîntului superior a constat în faptul că numărul de locuri pentru fiecare specialitate la învățămîntul seral și fără frecvență nu a fost reglementat; învățămîntul fără frecvență a luat în unele ramuri o extindere nejustificată, necerută de necesitățile economiei și culturii.

De asemenea structura rețelei secțiilor fără frecvență a fost extinsă la prea multe specialități, facultăți și institute ceea ce nu a permis concentrarea eforturilor asupra principalelor sectoare și anume învățămîntul tehnic industrial și agricol.

În multe școli a existat o slabă preocupare pentru însușirea materiei de învățămînt de către elevi, frecvența la cursuri a fost neregulată, un număr însemnat de elevi au interzcut studiile, sau nu s-au prezentat la examene.

Organizațiile de partid, U.T.M. și sindicale, conducînd întreprinderilor și instituțiilor nu s-au preocupat sistematic de crearea tuturor condițiilor necesare pentru buna funcționare a cursurilor serale și nu au controlat în permanență desfășurarea procesului de învățămînt în vederea pregătirii temeinice și frecvenței regulate a elevilor.

Ministerele și departamentele de resort n-au controlat modul în care conducerea întreprinderilor își îndeplinește obligațiile privind învățămîntul seral al muncitorilor.

Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducînd unora instituțiilor de învățămînt superior, comitetele executive ale sfaturilor populare nu au acordat atenția cuvenită învățămîntului seral și fără frecvență, au repartizat în numeroase cazuri în acest învățămînt cadre didactice fără experiență pedagogică, uneori fără calificare în specialitate, în loc să atragă la cursurile serale și fără frecvență cadre fruntașe, bine pregătite.

Pentru a asigura muncitorilor din producție condiții necesare în vederea ridicării cunoștințelor tehnico-științifice la nivelul cerut de dezvoltarea economiei și societății noastre socialiste, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne consideră necesară reorganizarea învățămîntului seral și fără frecvență.

Scopul învățămîntului seral și fără frecvență este să pregătească pe scară tot mai largă din rîndul oamenilor muncii care lucrează direct în producție cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri cu înaltă calificare și cu un nivel de cultură generală ridicat, corespunzător necesităților dezvoltării continue a economiei și culturii.

DRUMUL CEL MAI SIGUR SPRE ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR, SPRE O CALIFICARE PROFESIONALĂ ÎNALTĂ DUCE PRIN ȘCOALA MUNCII ÎN UZINA, ÎN FABRICA, ÎN MINĂ, ÎN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ DE STAT, ÎN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ.

Din acei tineri care lucrînd în producție au absolvit în același timp cu succes școala medie și apoi învățămîntul superior se formează cei mai destoinici ingineri, tehnicieni, specialiști, bine pregătiți pentru viață pentru participarea activă și rodnică la opera de construire a socialismului.

Promovarea muncitorilor din industrie și agricultură în învățămîntul seral și fără frecvență va determina și o îmbunătățire a compoziției sociale a elevilor și studenților din școlile medii și superioare reflectînd structura de clasă a societății noastre, formată în marea ei majoritate din muncitori și țărani muncitori. În felul acesta, învățămîntul seral și fără frecvență va aduce o contribuție însemnată la formarea noli intelectualității, izvorită din popor și legată de năzuințele lui.

Intrucît în decursul anilor au apărut numeroase hotărîri și instrucțiuni privind învățămîntul seral și fără frecvență, ale căror prevederi s-au dovedit, în lumina experienței acumulate, incomplete sau depășite, este necesară reglementarea unitară a întregului sistem al învățămîntului seral și fără frecvență, înlăturîndu-se deficiențele existente în hotărîrile sau instrucțiunile în vigoare și asigurîndu-se îndeplinirea de către acest învățămînt a obiectivului pentru care a fost creat.

(Continuare în pag. 2)

Partidul și guvernul ne deschid larg drumul către o calificare înaltă

În urmă cu zece ani am pășit pentru prima oară pragul rafinării nr. 1 din Ploiești, dornic să învăț o meserie. Mi-am ales meseria de distilator, pe care am îndrăgit-o deîndră. Folosînd aături de ceilalți muncitori ai rafinării, condițiile tot mai bune create de partid și guvern pentru creșterea necontenită a nivelului de pregătire al muncitorilor din industrie, m-am înscris în urmă cu patru ani la cursurile fără frecvență ale școlii tehnice de maștri.

Acum mă pregătesc pentru examenul de absolviere și de diplomă. Înfesîrile de către mă bucur și care constau în concedii de studii plătite, consultații, meditații etc. îmi dau posibilitatea să mă pregătesc cu teameinic.

Succesele pe care le-am obținut în domeniul pregătirii mele profesionale — rezultat al condițiilor de muncă și învățatură ce mi-au fost create — mă determind să merg mai departe pentru a mă perfecționa. Un stimulent puternic în această direcție îl constituie pentru mine recenta Hotărîre a Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Înțeleg bine că, așa cum arată Hotărîrea, îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste cere o necontenită creștere a nivelului de pregătire al celor ce lucrează în producție. De aceea sint hotărît că încă în acest an, după trecerea examenului de absolviere și al celui de diplomă la școala tehnică de maștri, să mă prezint la examenul de echivalare pentru învățămîntul mediu și apoi la examenul de admitere în învățămîntul superior fără frecvență.

Datorită griii pe care ne-o arată partidul și guvernul, nouă — tinerilor din producția industrială și agricolă — ne sint deschise cale mai largi căi către însușirea unei calificări superioare. Aături de alte mii și mii de tineri, vreau să-mi arăt recunoștința pentru acest fapt îndeținînd cu tot mai multă sîrguință.

Acum, în munca pe care o desfășor la rafinărie, caut nu numai să mă achit cât mai bine de sarcinile pe care le am, dar și să înțeleg în adincime toate aspectele procesului de producție. Pregătindu-mă să intru la Institutul de petrol și gaze, mă călăuzesc după cuvintele din Hotărîre care arată că „drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în uzină, în fabrică, în mină, în gospodăria agricolă de stat în gospodăria agricolă colectivă”. Știu că voi putea să studiez cu altă mai bine la institut cu cît îmi voi stăpîni mai bine meseria aici, în producție. Vreau să folosesc din plin condițiile minunate pe care le creează Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, pentru a fi în stare să contribuî cît mai mult și cît mai bine la ridicarea producției și productivității muncii în industria noastră petroliferă.

MARIN MEHEDINȚU
distilator la rafinăria nr. 1 Ploiești

Crește prestigiul școlii serale

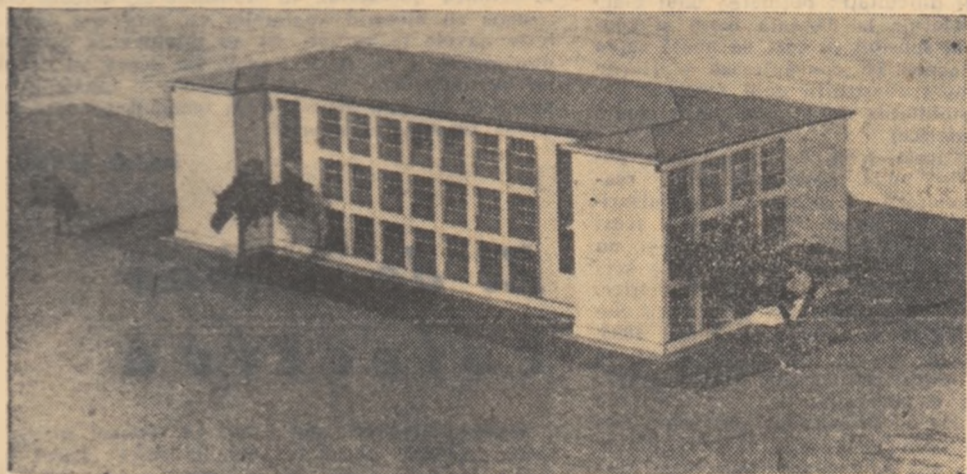
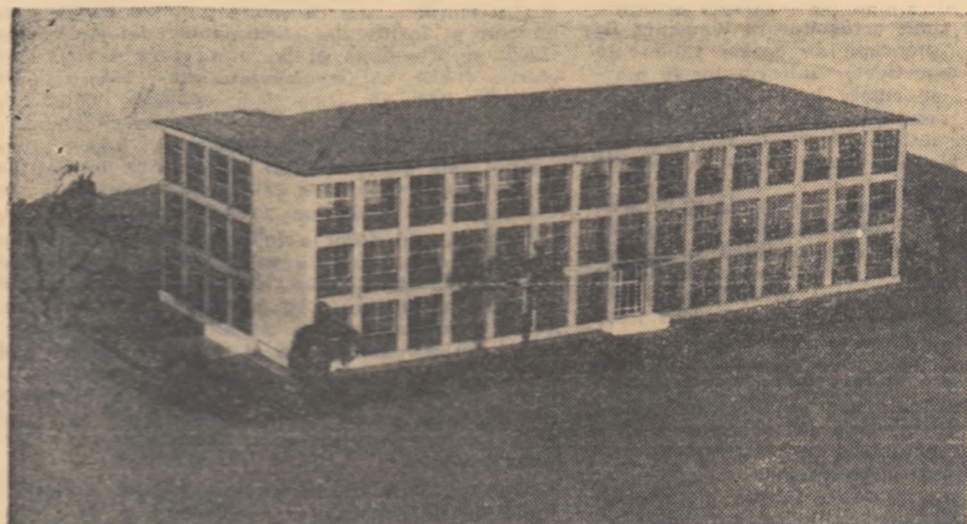
Colectivul de profesori care lucrează în cadrul secției serale de pe lângă școala noastră a primit cu multă satisfacție Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Cîntînd Hotărîrea și discutînd pe marginea prevederilor pe care le cuprinde, fiecare profesor și-a dat seama că ea este menită să ridice învățămîntul seral și fără frecvență pe treapta pe care o cer nevoile actuale ale construirii socialismului în țara noastră.

Pentru noi, cei care lucrăm la secțiile se

(Continuare în pag. 3)

Noi proiecte-tip

de construcții școlare

MACHETA ȘCOLII CU 16 SALI DE CLASA
(văzută din față și din spate)

Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a pus în fața sectorului de construcții sarcina de a îmbunătăți proiectele-tip, de a reduce prețul de cost al construcțiilor prin găsirea unor soluții cât mai economice.

Pentru construirea unor localuri de școală care să corespundă noilor necesități ale învățământului și în același timp realizate la un preț de cost cât mai redus, Ministerul Învățământului și Culturii, în colaborare cu Institutul de proiectări pentru construcții tip a luat măsuri pentru refacerea vechilor proiecte-tip, pentru îmbunătățirea lor. S-au elaborat proiecte noi pentru școala cu patru săli de clasă și pentru școala cu opt săli de clasă din mediul rural, ca și pentru școlile cu opt săli de clasă și cu 16 săli de clasă din mediul urban.

Printr-o mai justă amplasare și distribuție interioară a încăperilor și a spațiilor de circulație, precum și prin aplicarea unor sisteme mai economice de construcții, s-au obținut reduceri însemnate ale prețului de cost, deși prin noile proiecte s-au adăugat unele încăperi (funcțiuni) noi necesare dezvoltării învățământului. Astfel, pe baza noilor proiecte, prețul de cost al unei săli de clasă la școala cu patru săli de clasă s-a redus de la 77.800 lei la 57.000 lei; la școala cu opt săli de clasă din mediul rural de la 84.500 lei la 68.000 lei; la cea cu opt clase din mediul urban, de la 111.300 lei la 86.600 lei, iar la școala cu 16 săli de clasă de la 131.710 lei la 96.500 lei.

La construcțiile ce se execută prin contribuție voluntară, prin folosirea unor materiale existente pe plan local și prin efectuarea transportului și a altor lucrări executate în mod voluntar, prețul de cost al unei săli de clasă la școala cu patru clase se poate reduce până la 37.000 lei.

În felul acesta, prin reducerea prețului de cost, cu aceleași mijloace bănești se va putea construi un număr mult mai mare de săli de clasă.

În noile proiecte-tip s-au introdus funcțiuni noi: laboratoare pentru chimie-biologie și fizică-matematică (dimensionate pentru mobilier special și cu instalațiile corespunzătoare), ateliere pentru lucrări practice (cu depozitele respective). De asemenea, pe lângă localurile cu 8 și cu 16 săli de clasă, s-au prevăzut săli de gimnastică — separate de localul școlii, dar având legătură cu el și fiind prevăzute cu toate funcțiunile necesare educației fizice.

Proiectele prevăd ca majoritatea săliilor de clasă să aibă aceeași orientare, ceea ce permite posibilități multiple de amplasare, în funcție de orientarea terenurilor și a drumurilor de acces; se mărește luminozitatea naturală a claselor prin crearea unor ferestre mari, cu timpiarie specială pentru ventilație și aerisire. Intrările principale în clădire și ieșirile spre curte vor fi mai comode.

Dăm mai jos caracteristicile proiectelor pentru școala cu patru săli de clasă și pentru școala cu 16 săli de clasă pe care le prezentăm aici.

Școala cu 4 săli de clasă cuprinde, pe lângă sălile de clasă, un laborator cu depozitul respectiv, o cancelarie, un cabinet pentru director, o bibliotecă-cameră pentru pionieri, o cameră pentru material didactic. Întrucât acest tip de școală se construiește în special la sate, unde nu sînt instalații exterioare pentru alimentarea cu apă și canalizare, grupul sanitar se execută exterior localului de școală.

Avînd laborator și depozitul respectiv, acest tip de local poate fi folosit atît ca școală elementară de 4 ani, cît și ca școală elementară de 7 ani (cu funcționarea în două schimburi, I—IV și V—VII). Acolo unde nu sînt condiții pentru crearea unei școli de 7 ani se poate renunța la construirea aripei care cuprinde laboratorul, aceasta putînd fi adăugată ulterior, în funcție de dezvoltarea învățământului.

Școala cu 16 săli de clasă cuprinde, pe lângă sălile de clasă respective, două laboratoare cu depozitele necesare (pentru chimie-biologie și fizică-matematică), cabinet pentru director, încăperi pentru secretariat, pentru cancelaria profesorilor, cameră pentru organizația de partid și U.T.M., cameră pentru pionieri, bibliotecă, cameră pentru material didactic, cabinet medical, precum și două ateliere, cu depozitele respective, pentru lucrări practice. Grupurile sanitare separate pe sexe sînt amplasate la parter, către ieșirile spre curtea de joc. Atelierele sînt izolate de sălile de clasă, avînd orientare opusă acestora și intrări directe. Acest tip de școală poate fi construită la orașe, unde există posibilități de folosire a instalațiilor comunale de alimentare cu apă și canalizare, de încălzire centrală, precum și posibilitatea de a se realiza instalații de apă, de electricitate și de gaze în laboratoare.

Noile proiecte-tip pun la dispoziția elevilor localuri de școală mai ieftine și care vor asigura condiții mai bune de învățatură.

Școală cu 16 săli de clasă

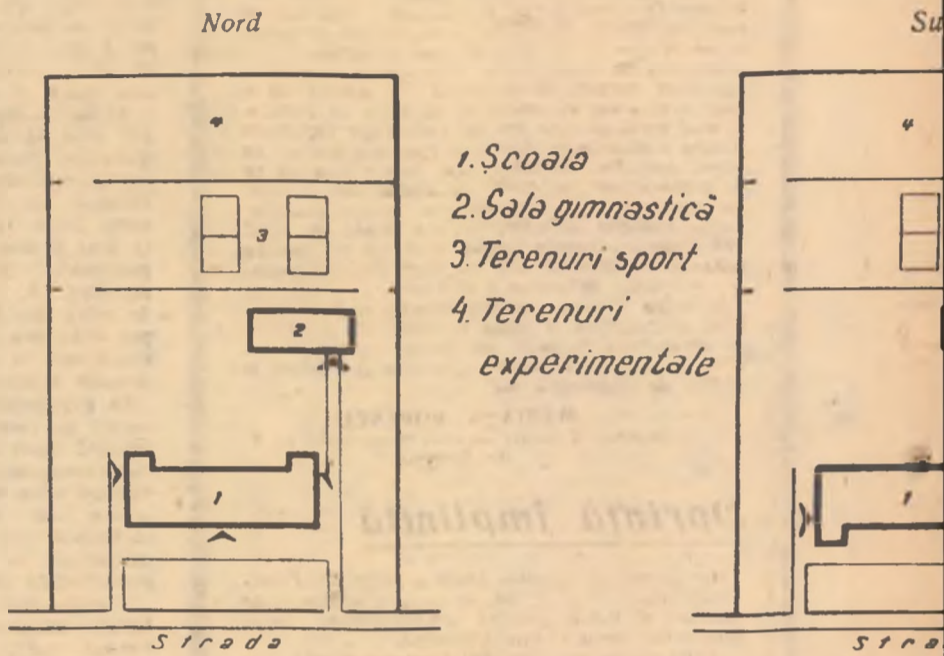

FIG. 1 — PLAN DE SITUAȚIE (amplasare)
DIMENSIUNILE TERENULUI: lungimea = 128 m.; lățimea = 81,75

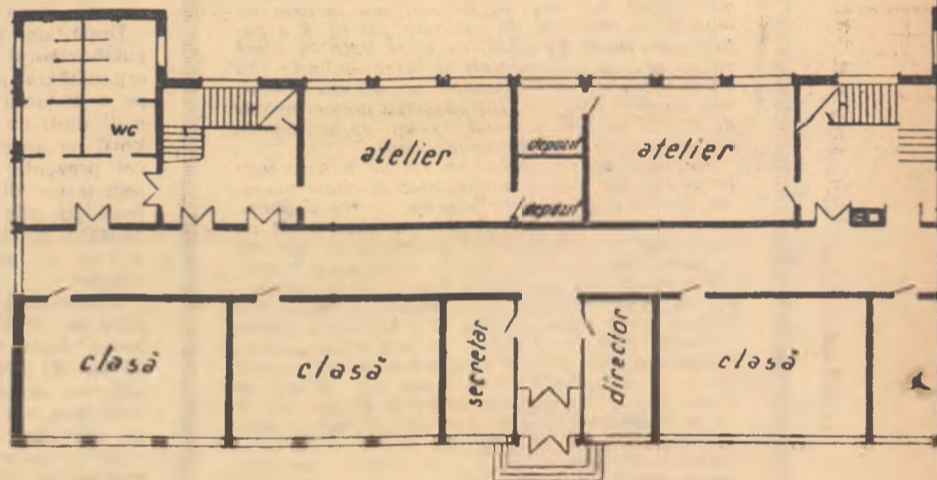

FIG. 2 — PLANUL PARTERULUI
DIMENSIUNILE CLĂDIRII: lungimea = 45,75 m.; lățimea = 18,65

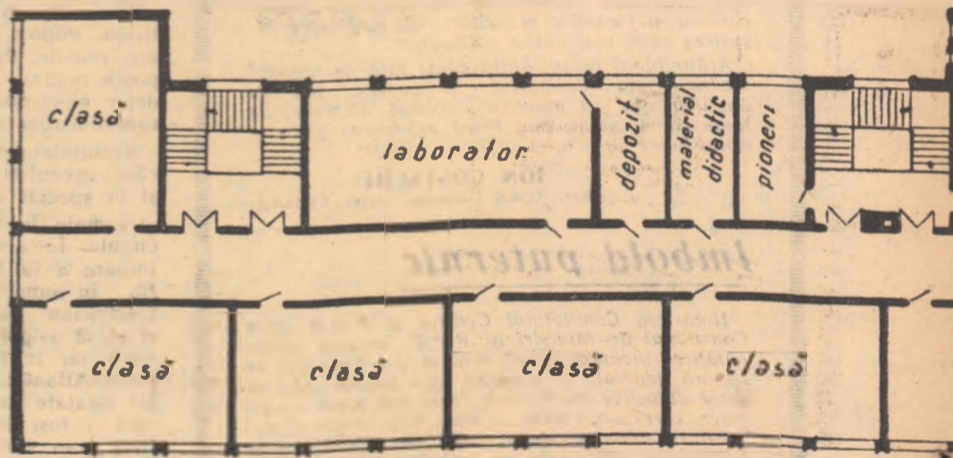

FIG. 3 — PLANUL ETAJULUI I

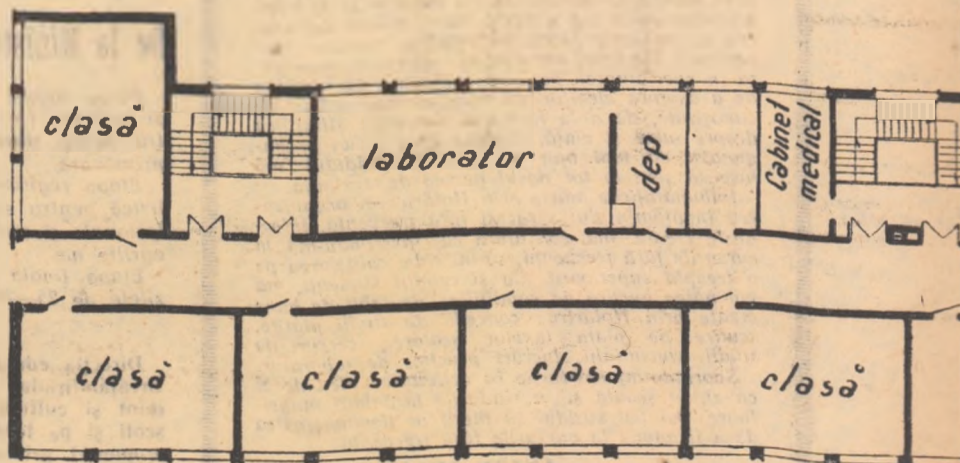

FIG. 4 — PLANUL ETAJULUI II

Prin contribuția voluntară a țăranilor muncitori

In multe comune și sate din raionul Botoșani țăranii muncitori, îndrumați de organizațiile de partid, au trecut la construirea unor localuri de școală prin contribuție voluntară.

In satul Talpa din comuna Blindești copiii țăranilor muncitori învață acum într-un local de școală nou, terminat de curând. Alături din două săli de clasă încăpătoare și luminoase, localul a fost construit în întregime prin contribuția voluntară a sâtenilor.

Pentru școala care se ridică în comuna Minăstireni s-au încasat aproape toate sumele din contribuția voluntară, s-au procurat 40.000 cărămizi și 38 de m.c. de cherestea. Țăranii muncitori au prestat peste 200 zile muncă voluntară la construirea școlii din satul lor.

La o adunare cetățenească care a avut loc nu de mult, sâtenii au aflat, cu mare satisfacție, că școala va fi dată în folosință la 1 septembrie 1959. Ei și-au luat noi angajamente în ceea ce privește munca voluntară. În total se vor economisi prin munca voluntară a cetățenilor 36.050 lei.

La Coșuta, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la înființarea primei școli din comună se va inaugura o nouă construcție școlară. Țăranii muncitori au transportat voluntar 40.000 de cărămizi, nisip și pietriș și au lucrat la săpăturile necesare temeliei economisind astfel suma importantă de bani.

In mod deosebit s-a evidențiat în munca voluntară pentru ridicarea școlii brigada patriotică formată din 35 de utemiști.

Și cadrele didactice își aduc contribuția la grăbirea ritmului construcției, desfășurând, alături de sâteni, muncă voluntară.

Noi școli, cu săli mari, spațioase, dotate cu mobilier nou și material didactic suficient, se construiesc cu participarea activă a țăranilor muncitori în numeroase sate ale raionului Huși.

In comunele Stroești și Vutcani s-au construit prin contribuție voluntară anexe la școlile existente și s-au efectuat reparații capitale.

Multe alte școli care sînt prevăzute a se construi prin contribuție voluntară a cetățenilor sînt acum în stadiul de finalizare.

Cu prilejul unor adunări cetățenești care au avut loc în comunele raionului Bacău, țăranii muncitori din aceste comune au hotărât să construiască prin contribuție voluntară o serie de școli noi și să mărească numărul sălilor de clasă la unele din școlile existente.

Ca urmare, în satul Salahoru din comuna Colonești, de pildă, nivelul lucrărilor la noua construcție școlară este destul de avansat. Țăranii muncitori, membri ai întovăririi „1 Mai”, ca și cadrele didactice, sprijină prin muncă voluntară grăbirea ritmului construcției.

O sarcină imediată: terminarea construcțiilor începute

Ca urmare a grijii pe care o poartă partidul și statul nostru pentru dezvoltarea învățămîntului și îmbunătățirea bazei materiale, în ultimii ani au fost alocate importante fonduri bănești și de materiale destinate construcțiilor școlare. An de an acestea au crescut mereu. Planul de stat pe anul 1959 prevede pentru construcțiile școlare executate din bugetul statului de 3 ori mai multe fonduri decît în anul trecut.

Pe lângă fondurile alocate de stat, se acordă pentru construirea de școli importante mijloace financiare din posibilități locale și se desfășoară o campanie din ce în ce mai largă de construcții școlare prin contribuția voluntară a cetățenilor. În ultimii ani au fost ridicate prin contribuție voluntară a oamenilor muncii mii de săli de clasă, pe lângă alte mii construite din fonduri centralizate.

Acesta este rezultatul creșterii conștiinței politice și cetățenești a țăranimii muncitoare, al creșterii setei pentru cultură din partea maselor țăranesti trezite la o viață nouă. Țăranimea muncitoare se alătură cu entuziasm eforturilor pe care le face statul nostru, participînd prin contribuția sa voluntară la construirea de noi școli și instituții de cultură ce pot fi executate cu forțe și posibilități locale. Astfel, țăranii muncitori din comunele Hurdugi și Bobotin, raionul Huși, au terminat construcția unor noi lo-

caluri de școală, cel din Stroești și Vutcani, din același raion, au adăugat școlilor din satele lor noi săli de clasă. Locuitorii din comuna Salahoru, raionul Bacău, au strîns fonduri și materiale pentru un nou local de școală. Numai în trimestrul IV al anului 1958 se aflau în construcție peste 3.000 săli de clasă începute prin contribuție voluntară.

Realizările obținute în această direcție dovedesc ce importante posibilități și rezerve există în fiecare localitate pentru ca să se asigure elevilor condiții cât mai bune de învățură în localuri de școală încăpătoare, igienice, bine utilitate. Nu peste tot însă aceste posibilități și rezerve au fost folosite cu pricepere. În unele locuri, organele respective și cadrele didactice s-au limitat doar la realizarea fondurilor bănești destinate construcțiilor de școli prin contribuție voluntară, fără să mobilizeze pe cetățeni și la procurarea unor materiale prin mijloace locale sau la efectuarea anumitor lucrări în mod voluntar. Din această cauză, o serie de construcții școlare n-au fost terminate la timp, deși unele sînt începute chiar cu mai mulți ani în urmă. Așa, de pildă, nu de mult în regiunea Hunedoara se aflau în construcție 16 săli de clasă începute încă din 1950, iar în regiunea Cluj 44 săli de clasă începute în 1952. Tărăgănarea terminării acestor construcții din lipsa de preocupare a organelor respective a făcut ca unele dintre ele să fie supuse degradării. Se impune luarea tuturor măsurilor pentru ca localurile de școală începute în anii anteriori să fie terminate în cel mai scurt timp și date în folosință.

Acest lucru este posibil pentru că oamenii muncii au dovedit în nenumărate rînduri dragostea cu care știu să răspundă la acțiunile întreprinse în folosul întregului popor. Asigurarea unor localuri cât mai bune de școli este una dintre aceste acțiuni mari la îndeplinirea cărora masele de cetățeni participă cu entuziasm. Munca de mobilizare și organizare în vederea înlăturării lor este însă un factor important, de aceea învățătorii și profesorii trebuie să se ocupe cu stăruință de aceasta. În cadrul grupelor sindicale trebuie să se chibzuască bine asupra posibilităților ce există în fiecare localitate și asupra acțiunilor necesare pentru construirea de școli.

Este foarte important ca posibilitățile și resursele locale pentru construirea de localuri de școli să nu se limiteze la adunarea fondurilor, ci să se facă un pas mai departe, asigurîndu-se și materialele de construcție care pot fi procurate pe plan local. Aproape nu există localitate în care să nu se poată organiza confecționarea cărămizilor necesare unui local de școală, oricît de mare ar fi, prin mijloace proprii. De asemenea, se poate asigura procurarea și transportarea nisipului și pietrișului necesar. În multe localități se poate asigura tot prin mijloace locale procurarea materialului lemnos și a pietrei de fundație, ce poate înlocui cimentul.

Procurarea unor materiale prin mijloace locale duce la realizarea de însemnate economii și la ieftinirea construcțiilor de localuri de școli.

Dar părinții elevilor pot contribui nu numai la procurarea fondurilor și a materialelor necesare construcțiilor școlare.

Aceștia, ca și elevii din clasele mai mari, pot ajuta la transportarea materialelor și la efectuarea anumitor lucrări, pot participa direct la ridicarea noilor construcții.

Deoarece o parte din localurile de școală începute prin posibilități locale și aflate într-un stadiu mai avansat n-au putut fi terminate din lipsa unor materiale ce nu pot fi procurate pe plan local, statul nostru democrat-popular a venit în sprijinul terminării lor. În afară de fondurile bănești și materiale alocate prin planul de investiții, planurile de aprovizionare ale sfaturilor populare au fost suplimentate cu o însemnată cantitate de materiale cheie (ciment, oțel-beton, material lemnos, tablă galvanizată, țiglă), destinate în mod special terminării localurilor de școli începute prin posibilități locale și aflate într-un stadiu de construcție mai avansat. Cu aceste materiale vor putea fi terminate peste 1.800 săli de clasă. Dacă ținem seama de marile sarcini de construcții prevăzute în planul de stat pe anul în curs, această cantitate suplimentară de materiale reprezintă un efort însemnat din partea statului și un important sprijin pentru asigurarea condițiilor bune de învățură la sate. Directorii școlilor, învățătorii, profesorii, cu sprijinul organizațiilor de partid și organizațiilor sindicale din școli, al comitetelor de părinți și deputaților trebuie să mobilizeze pe cetățeni să completeze ajutorul acordat de stat cu materiale existente pe plan local, cu muncă voluntară, pentru ca localurile în construcție să poată fi date în folosință pînă la începerea noului an școlar. Ei trebuie să stimuleze totodată pe cetățeni pentru cumpărarea materialelor repartizate de stat cu mijloacele care le stau la îndemînă. Pot fi folosite în acest scop nu numai fondurile bănești rezultate din contribuția voluntară, ci și produse agricole, dacă acest lucru este mai avantajos pentru țăranii muncitori. Cadrele didactice au datoria să lămurească sâtenilor și această înlesnire pe care le-o acordă statul.

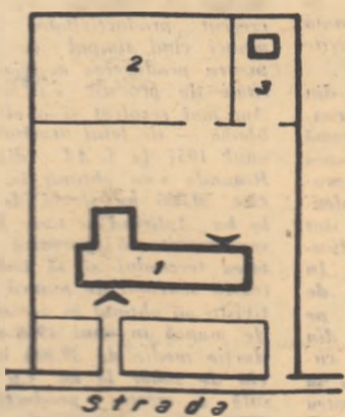
Utilizarea cu pricepere a materialelor alocate de stat, completarea lor prin contribuția cetățenilor cu materiale existente pe plan local, cu transportul materialelor și efectuarea lucrărilor de construcție prin muncă voluntară, creează premisele pentru terminarea în cel mai scurt timp a localurilor de școală începute și pentru realizarea unor construcții ieftine. Este necesar însă ca organele de învățămînt să manifeste mai multă operativitate în problema construcțiilor. A trecut destul de mult timp de cînd li s-a comunicat suplimentarea planului de aprovizionare cu materiale, dar majoritatea organelor regionale n-au cerut încă C.S.P. să emită repartițiile de materiale eșalonate pe trimestre și pe sortimente.

Prin mobilizarea tuturor forțelor și a posibilităților existente pe plan local și prin folosirea judicioasă a mijloacelor materiale acordate de stat va putea fi îndeplinită în condiții tot mai bune sarcina importantă de a termina și de a da în folosință în scurt timp toate construcțiile școlare începute.

C. MINCA

Școală cu 4 săli de clasă

Nord

1. Școală
2. Teren experimental
3. Latrină

DIMENSIUNILE TERENULUI: lungimea = 32,30 m.; lățimea = 28,50 m.

DIMENSIUNILE TERENULUI: lungimea = 181 m.; lățimea = 48,30 m.

FIG. 1 — PLAN DE SITUAȚIE (amplasare)

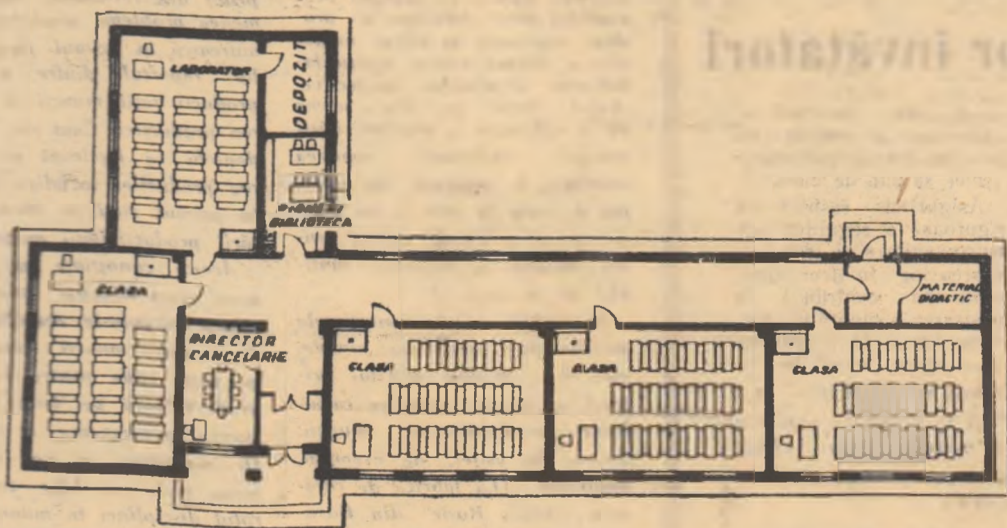

FIG. 2 — PLANUL CLĂDIRII

DIMENSIUNILE CLĂDIRII: lungimea = 39,50 m.; lățimea = 18,30 m.

Lotul școlar

Lotul școlar îndeplinește funcțiuni multiple putând servi pentru efectuarea aplicațiilor și demonstrațiilor practice atât la cunoștințele agricole cit și la lecțiile de științe naturale.

În ceea ce privește cunoștințele agricole, lotul școlar trebuie să devină o ilustrare vie a cuprinsului lecțiilor teoretice predate în clasă, o continuare necesară a lor în condiții concrete. La multe lecții chiar predarea teoretică se poate desfășura direct pe teren. În astfel de cazuri, parcelele și culturile de pe lotul școlar înlocuiesc desenele de pe tablă sau planșele intuitive din sala de curs, realizându-se astfel îmbinarea simultană dintre teorie și practică, intuiția directă a fenomenelor.

De aceea, prin lotul școlar nu trebuie să înțelegem numai o suprafață de teren pe care cultivăm câteva plante agricole, alese la întâmplare, fără vreun criteriu didactic precis. Lotul școlar trebuie să cuprindă, pe cât posibil, cele mai multe din temele prevăzute în programa cunoștințelor agricole. El trebuie să fie o concretizare a lecțiilor din manual, prezentându-se deci ca o carte ilustrată și permanent deschisă privirilor și înțelegerii elevilor. Numai un astfel de criteriu justifică rostul și existența lotului școlar.

În mod concret putem realiza această cerință prin mai multe acțiuni ce intră în posibilitățile oricărei școli și care s-ar desfășura în ordinea următoare.

Mai întâi măsurăm lotul și îl desenăm, la scară, pe o planșă, constatând astfel forma și mărimea lui. (Această operație, efectuată cu elevii, constituie un bun prilej de

aplicații la matematică). După aceasta, în funcție de suprafața lotului, de calitatea terenului, de așezarea sau înclinarea lui etc., îl împărțim în cel puțin trei părți principale: o parte o vom rezerva pentru o colecție de diferite plante, ca o mică grădină botanică; o altă parte o vom rezerva pentru diferite experiențe și a treia pentru culturi agricole, livadă de pomi, viță de vie, grădină de legume. Urmărim, deci, să asigurăm pe lot elementele esențiale pentru predarea cursului: cunoașterea plantelor, experimentarea diferitelor procedee de cultură și exploatarea agricolă propriu-zisă.

Desenăm pe planșă viitoarea înfățișare a lotului: trăsăm aleea principală și aleile despărțitoare ale marilor parcele.

Parcela cu colecția de plante o împărțim în straturi, după numărul plantelor pe care le va cuprinde. Straturile trebuie orientate în așa fel, încât să fie cu un capăt spre aleea principală, ca să vedem colecția de plante fără a fi nevoiți să intrăm în interiorul parcelei. Parcela rezervată pentru experimentări o împărțim în alte parcele, după numărul experiențelor propuse. La fel și parcela de exploatare. Ne rezultă un plan asemănător cu desenul alăturat.

În același timp, trebuie să ne întocmim un plan de cultură. Acesta este un tabel care prevede plantele ce vom semăna, suprafețele ce revin fiecăreia, cantitatea de sămință necesară sau numărul de puieți pentru plantat.

Întocmirea planului de cultură este una din acțiunile cele mai importante ale organizării lotului școlar, pentru că obiectivele lui trebuie să oglindescă temele prevăzute în programă și în manual. De exemplu, deoarece programa clasei a VI-a prevede cultura unor plante agricole (cereale, leguminoase, uleioase, textile, furajere etc.), în planul de cultură al lotului vom prevedea pe parcelele de exploatare, după posibilități, cel puțin câte una sau două plante din fiecare grupă menționată. Vom ține seama, bineînțeles, de condițiile naturale locale. Astfel, dintre plantele textile vom prevedea bumbacul atunci când ne aflăm în regiunea de sud a țării, sau inul de fuor când ne aflăm în zonele umede și răcoroase de deal.

De asemenea, deoarece programa clasei a VII-a prevede cunoștințe de pomicultură și viticultură, vom prevedea și noi, în planul de cultură, suprafețe care

Pregătirea lotului școlar la Școala de 7 ani din comuna Titu

să fie plantate cu pomi fructiferi sau viță de vie în regiunile unde acestea găsesc condiții prielnice de dezvoltare.

În parcela rezervată pentru colecția de plante vom semăna mostre din plantele care nu au putut fi cultivate pe parcelele de exploatare, precum și plantele necesare pentru predarea cursului de botanică.

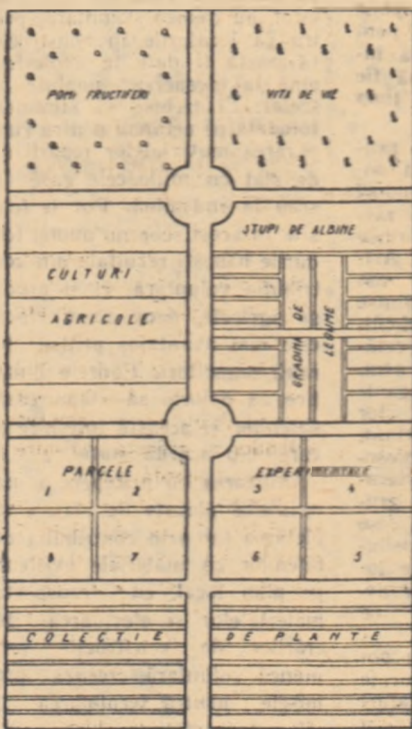
Parcelatele rezervate pentru experimentări servesc pentru efectuarea unor demonstrații în legătură cu temele prevăzute în programa claselor a V-a și a VI-a (de exemplu, experiențe pentru demonstrarea eficacității îngrășămintelor minerale, pentru demonstrarea influenței adincimii de semănat asupra dezvoltării plantelor, experiențe comparative etc.).

După întocmirea acestui program de activitate, concretizat în planul de cultură, se trece mai departe, la materializarea lui pe teren. Servind-ne de jaloane, țărși și sfoară pentru aliniamente, trăsăm axul aleii principale și al celorlalte alei despărțitoare, căutând să realizăm parcele cât mai regulate (dreptunghiuri, pătrate) și mai simetrice unele față de altele. Este important ca aceste alei să fie amenajate definitiv, prevăzute cu șanțuri sau rigole de scurgere și pietruite. În dreptul parcelelor se vor pune mici tăblițe, înfipite în pământ cu țărși, pe care se vor scrie citeț plantele sau culturile din parcelele respective, subiectul demonstrațiilor etc. Este bine ca în mijloc să se construiască un mic panou în care să se afișeze planul lotului.

O condiție importantă a unei desfășurări a muncii pe lot este împrejmuirea cit mai trainică a intrării suprafețe.

Organizarea lotului școlar trebuie să constituie o preocupare de competență pentru profesorii care predau cunoștințele agricole și pentru conducătorii școlilor.

I. CONSTANTINESCU

Educația sanitară a viitorilor învățători

Ținând seama de faptul că învățătorilor le revin sarcini importante în educarea igienico-sanitară a elevilor și cetățenilor, la Școala pedagogică din Cimpulung se acordă o atenție deosebită acestei probleme.

În colaborare cu organizația de Cruce Roșie, numeroși elevi au fost antrenați în activitatea postului sanitar din școală. Postul organizează adesea panouri cu afișe și fotomontaje, difuzează în rândurile elevilor broșuri cu caracter sanitar etc.

Munca de educație sanitară a elevilor este sus-

ținută în mod permanent de cadrele didactice. Diriginții tratează periodic teme din programa lecțiilor educativ-sanitare ca: „Despre microbi și cauzele bolilor molipsitoare”, „Unele boli molipsitoare cu poarta de intrare nasofaringiană”, „Organizarea regimului de viață în internate”, „Participarea elevilor la măsurile anti-epidemice luate de organele sanitare” și altele. De asemenea, pedagogii acordă atenție măsurilor de igienă sanitară și formării la elevi a deprinderii de a respecta aceste măsuri. În fiecare

clasă s-au constituit echipe care au preluat asupra lor întreținerea curățeniei sălilor de curs.

Asigurând respectarea riguroasă a regulilor igienico-sanitare și transformarea lor în deprinderi, profesorii contribuie la păstrarea sănătății elevilor lor și la pregătirea unor cadre capabile să aducă o contribuție activă la educarea sanitară a maselor din salele unde vor merge să muncească.

E. GHEORGHIU
profesoară — Școala pedagogică Cimpulung-Muscel.

Să dăm elevilor cunoștințe despre productivitatea muncii

Sporirea constantă a bogăției de produse în vederea ridicării permanente a bunăstării poporului — problemă centrală în politica statului nostru democratic-popular — face ca productivitatea muncii să capete o importanță deosebită. În rândurile oamenilor muncii apar mereu noi și noi inițiative menite să ducă, pe această cale, la realizarea unei producții sporite.

Este firesc ca școala să dea elevilor — viitori participanți activi la munca din industrie și agricultură — cunoștințe despre productivitatea muncii.

În programa de matematică pentru clasa a VI-a a fost introdus încă din anul școlar 1956-57 capitolul „Noțiuni de contabilitate”. Studiind acest capitol elevii capătă o serie de cunoștințe despre organizarea economiei noastre socialiste și despre felul cum este ținută evidența contabilă în diferite întreprinderi și instituții.

Predând elevilor noi din clasa a VI-a noțiunile de contabilitate prevăzute în programă ca și să-i lămurim și asupra problemelor privitoare la productivitatea muncii și la calcularea acesteia, le arătăm care sînt factorii de care depinde ridicarea productivității muncii. În termenii cit mai apropiați de nivelul lor de înțelegere, pe baza unor exemple luate din viață (din întreprinderile cunoscute lor) îi fac pe elevi să înțeleagă ce este productivitatea muncii și că aceasta se măsoară prin cantitatea de produse lucrate de muncitor într-o unitate de timp. Deoarece elevii au cunoștințe despre proprietățile raportelor, le explicăm că productivitatea muncii se exprimă prin raportul între cantitatea de produse exprimate în valori numerice și timpul folosit pentru fabricarea produselor respective. Astfel elevii își dau seama că ridicarea productivității muncii înseamnă sporirea cantității de produse în unitatea de timp de muncă, sau micșorarea timpului de muncă pentru producerea aceleiași cantități de produse.

Exemplificăm apoi cunoștințele predate prin probleme simple, care dau totodată elevilor prilejul să învețe cum se calculează productivitatea muncii. Le-am dat astfel, de exemplu, problema: „La fabrica de cărămizi „Argila Roșie” din București arderea unui cuptor de cărămizi se făcea la 7 zile; prin introducerea unor modificări în sistemul de ardere timpul de 7

zile s-a redus la 5 zile. Să se calculeze cu cât la sută s-a mărit productivitatea muncii”. Elevii au procedat la rezolvarea acestei probleme plecînd de la faptul că productivitatea muncii se măsoară prin cantitatea de produse pe unitatea de timp. Notînd cantitatea de produse cu „a” și productivitatea muncii în cele două cazuri cu p_1 și p_2 au scris $p_1 = a/7$. Deoarece în urma îmbunătățirilor aduse în sistemul de ardere al cuptoarelor timpul de ardere pentru aceeași cantitate de cărămizi s-a micșorat, elevii au notat apoi: $p_2 = a/5$. Calculînd raportul dintre p_2 și p_1 , elevii au aflat cu ușurință că $p_2 = 1,4 \times p_1$. Deoarece p_1 , adică productivitatea muncii calculată înainte de introducerea modificărilor în sistemul de ardere, era de 100%, rezultă că $p_2 = 140\%$ și că, deci, productivitatea muncii a crescut cu 40%.

Din acest exemplu elevii au învățat să calculeze cu cât a crescut productivitatea muncii atunci cînd timpul de muncă pentru producerea aceleiași cantități de produse s-a micșorat. Am mai rezolvat și o altă problemă — de felul următor: „În anul 1957 la G.A.C. din satul Rotunda s-au obținut în medie cite 30.000 kg sfeclă de zahăr la ha. Aplicînd o serie de măsuri menite să sporească fertilitatea terenului și să îmbunătățească sistemul de muncă, colectiviștii au obținut în același timp de muncă în anul 1958 o producție medie de 39.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. Cu cit la sută a crescut productivitatea muncii?”. Rezolvînd această problemă elevii au dedus că în cazul cînd productivitatea muncii crește, crește totodată și producția la ha.

Concluziile pe care le desprind din rezolvarea unor asemenea probleme urmăresc să lămurască în primul rînd elevilor raportul dintre creșterea productivității muncii și creșterea producției. Caut să-i fac îndeosebi să înțeleagă că creșterea producției socialiste are loc în primul rînd pe seama ridicării productivității muncii.

Aceste cunoștințe au și un mare efect educativ asupra elevilor, mîndindu-le respectul față de oamenii muncii, care luptă pe toate căile pentru ridicarea productivității pe baza perfecționării permanente a tehnicii. De asemenea ei vor înțelege acum mult mai bine care este rolul disciplinei în muncă și ce înseamnă a te încadra în colectiv.

Prof. ION I. GHELAȘE
Școala nr. 80 București

MAI MULTA GRIJA PENTRU MUNCA ȘCOLILOR AGRICOLE

Școlile agricole — cel mai recent create din tipurile de școli care alcătuiesc sistemul învățământului profesional și tehnic — dispun de condiții bune pentru a asigura o pregătire temeinică a elevilor lor. Folosind cu pricepere aceste condiții, numeroase școli agricole, cum sînt cele din Buftea (reg. București), Priboieni (raionul Topoloveni), Cogealac (reg. Constanța) au organizat cu grijă desfășurarea muncii instructiv-educative, dînd elevilor lor cunoștințe teoretice și valoroase deprinderi practice. Există însă, din păcate, și unele școli agricole care nu asigură pregătirea unor cadre cu o bună calificare, înarmate cu știința agrotehnică înaintată. În aceste școli nu se acordă atenție bunei organizări a muncii instructiv-educative, se tolerază o serie de neajunsuri în munca profesorilor. De exemplu, la Școala agricolă din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, profesorul Ion Paraipan a predat în tot cursul primului trimestru o singură temă: mașini agricole. În felul acesta volumul cunoștințelor teoretice a fost exagerat de mare în raport cu cerințele programei și cu posibilitățile de asimilare ale elevilor. Aceștia au fost obligați să deseneze tractorul în ansamblu fără să-și fixeze cunoștințele principale în legătură cu construcția și conducerea tractorului. În schimb, la Școala agricolă din comuna Arsache, raionul Giurgiu, tema „Meteorologia” din cadrul disciplinei „Agricultura generală” s-a predat în 3 ore, iar la Școala agricolă din Perieți-Slobozia în 4 ore în loc de 12 ore, cit prevede programa. De aceea o serie de cu-

noștințe privitoare la precipitațiile atmosferice, umiditatea solului etc. — strîns legate de practicarea unei agriculturi înaintate — au fost ignorate sau tratate superficial, elevii rămînd cu cunoștințe puține și nesistematizate. La școlile agricole din comunele Arsache, Perieți-Slobozia, majoritatea lecțiilor de botanică și agricultură generală sînt predate prea expozitiv, fără a fi însoțite de prezentarea unui material didactic corespunzător — planșe, colecții de roci, plante, semințe etc. La Școala agricolă din Perieți-Slobozia orele de protecție a primului trimestru nici o lucrare practică, pe motiv că nu ar exista condițiile materiale necesare. Conducerea școlii a ignorat însă faptul că în imediată apropiere a acestora funcționează o stație de vinificație, la care elevii puteau găsi cele mai bune condiții de lucru. La Școala din comuna Toporu, raionul Drăgănești-Vlasca, se prevăd pentru o lecție de instruire practică numai cite 2-3 ore consecutive, deși se știe că însăși deplasarea pînă la lotul agricol și pregătirea lucrării răpesc mai mult de jumătate din acest timp. Dintr-o neapăsare asemănătoare, la Școala agricolă din Răcari lucrările practice au fost programate în timpul iernii între orele 16 și 19, deci prevăzute a se desfășura... pe întuneric. Aceste lipsuri se datoresc, în mare parte, faptului că unele conduceri de școli au propus și unele secții de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare au aprobat încadrarea în școlile agricole a unor profesori cu slabă calificare. Bunăoară, la școala din comuna Toporu-Drăgănești, instruirea practică — activitate de bază pentru această școală — a fost atribuită unui absolvent de școală medie, cu toate că la gospodăria agricolă de stat și la S. M. T. nu din apropiere lucrează numeroși agronomi și mecanizatori capabili să predea cunoș-

tințele la un nivel mult mai ridicat. Mergînd și mai departe pe linia aceasta, școala din Toporu-Drăgănești a încadrat pentru predarea orelor de agricultură generală un absolvent al Institutului pedagogic de 2 ani, iar pentru orele de protecție a muncii un profesor de... istorie. Pe lângă aceasta, într-o serie de școli se constată fragmentarea nerațională a unor catedre. De exemplu la școala din comuna Arsache, raionul Giurgiu, cele 18 ore de lucrări agricole sînt predate de trei cadre didactice. Aceasta atrage după sine, bineînțeles, diminuarea simțului de răspundere al fiecărui din cei trei profesori, o slabă legătură a acestora cu școala, o insuficiență cunoașterii de către ei a elevilor. Lipsurile existente în activitatea unor școli agricole se datoresc și faptului că cercurile pedagogice în care sînt cuprinse cadrele didactice din aceste școli lucrează defectuos. Cercurile pedagogice nu au organizat pînă acum decît în prea mică măsură schimbul de experiență între profesorii din școlile agricole, în scopul cunoașterii de către aceștia a experienței didactice din marile grupuri și centre școlare agricole. Nici cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București nu a inițiat acțiuni mai ample pe linia sprijinirii activității instructiv-educative desfășurată în școlile agricole. Ținînd seama de greutatea de început pe care le-au întâmpinat unele școli agricole, de lipsa de experiență în predare a anumitor cadre didactice din aceste școli, se impunea, fără îndoială, o îndrumare perma-

nență și competență a lor din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare. Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare din regiunile București și Galați, însă, n-au inspectat nici măcar o dată în decursul primului trimestru unele din școlile agricole înființate anul acesta. Nici directorii acestor școli n-au asigurat decît în slabă măsură îndrumarea și controlul cadrelor didactice prin asistențe la ore. Înlăturarea grabnică a deficiențelor manifestate și îmbunătățirea continuă a muncii metodice în școlile agricole poate fi realizată numai printr-un control și o îndrumare permanentă din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare. Antrenarea tuturor cadrelor didactice din aceste școli la activitatea metodică desfășurată de cercurile pedagogice va putea contribui, de asemenea, la îmbunătățirea muncii de pregătire a viitorilor muncitori agricoli.

Al. C.

Valorifică terenurile degradate

Elevii Centrului școlar agricol din Vaslui aduc o contribuție însemnată la lucrările întreprinse de Direcția regională silvică din Iași pentru plantarea terenurilor degradate și organizarea unor perdele de protecție. Prin muncă voluntară, desfurată laolaltă cu numeroși tineri din localitate și din raion, elevii au adunat o mare cantitate de semințe de salcim, care vor fi folosite la plantarea terenurilor.

Pregătirea noilor cadre pentru industria lemnului

În vederea pregătirii muncitorilor calificați, necesari noilor combinate pentru industrializarea lemnului, Ministerul Construcțiilor, Industriei Materialelor de construcții și Industriei Lemnului a luat în ultimul timp o serie de măsuri importante. Astfel, la Școala de ucenici din Brăila se pregătesc în prezent muncitori pentru fabrica de plăci aglomerate din localitate. La Centrul școlar din Rîmnicul Vilcea se pregătesc muncitori pentru combinatele de industrializare a lemnului de la Preajba — raionul Tg. Jiu. Începînd din toamna acestui an, la Școala profesională de ucenici din Blaj, care va căpăta o mare dezvoltare, vor fi pregătite cadrele necesare marilor combinate ce se vor construi la Blaj și Gherla.

Activitate patriotică pe șantierele de construcții

Brigăzile patriotice ale ucenicilor și elevilor de la Grupul școlar minier din Petroșani desfășoară o activitate rodnică. În ultimele săptămîni, tinerii au efectuat sute de ore de muncă voluntară pe șantierele de construcții de locuințe din localitate.

INSTRUCTAJUL DE PROTECTIA MUNCII

capitol important al pregătirii profesionale

Predarea noțiunilor de tehnica securității muncii, formarea deprinderilor de a lucra corect, evitînd orice posibilitate de accidentare, au devenit părți integrante ale procesului instructiv-educativ din școlile profesionale și tehnice. În Școala profesională a fabricii „1 Septembrie” din Bușteni se acordă o deosebită importanță pregătirii ucenicilor în spiritul cunoașterii și respectării normelor de protecția muncii. Alături de predarea noțiunilor de protecția muncii la orele de curs teoretic și de instructajul introductiv de tehnica securității muncii efectuat la intrarea în producție a ucenicilor de către inginerii și tehnicienii din comisia de îndrumare și coordonare a practicii, de fiecare dată cînd, conform graficului de rotație, ucenicii trec dintr-o secție într-alta, maestrul sectorului respectiv le explică amănunțit măsurile de protecție a muncii specifice atelierului în care vor lucra. El le arată cum trebuie să se ferească de anumite locuri periculoase, le atrage atenția asupra tablitelor avertizoare sau anunțurilor care marchează aceste locuri. Apoi șeful de secție prezintă fiecărui ucenic în parte locul unde va trebui să muncească, dîndu-i primele indicații pe teren. Vom exemplifica pe baza activității citorva din cele mai importante secții ale fabricii „1 Septembrie” cum se desfășoară concret instructajul privitor la protecția muncii. În ordinea succesiunii din graficul de rotație, unul dintr-
primele sectoare în care sînt

instruiți ucenicii este sectorul lemn. Aici instructajul se referă în special la atenția care trebuie acordată în minuirea buștenilor la descărcare și încărcare, la tăierea cu ferăstrăiele mecanice și la minuirea instalației mecanice de cojire. Maiștrii demonstrează practic ucenicilor cum să prindă bușteanul și le arată locul unde trebuie să stea pentru a fi feriți de lovire, în cazul cînd bușteanul nu a fost corect introdus în ferăstrău. De asemenea ucenicilor li se cere să privească cum minuiesc țapina, cuțitoaia, toporul și alte scule frunțașii în producție. Abia apoi încep să minuiască și ei înșiși, sub supravegherea muncitorilor-instructori, aceste scule. Li se atrage atenția să nu folosească decît scule de bună calitate și în bună stare de întreținere. La moara de pastă și la secția saci, instructajul privitor la protecția muncii se referă îndeosebi la lămurirea ucenicilor asupra felului cum pot fi identificate anumite defectuni care ar putea duce la accidentări. De exemplu, li se atrage atenția că trebuie să cerceteze starea scăriilor și a balustradelor, întrucît majoritatea operațiilor din aceste secții cer muncitorilor să urce și să coboare diferite scări. De asemenea li se cere să vegheze și ei ca să existe în permanență grătare la gurile de scurgere și apărători la curelele de transmisie ale diferitelor mașini. În aceste secții li se interzice ucenicilor să umble la instalațiile de forță și iluminat.

Grija de a-i educa pe viitorii muncitori în spiritul respectării regulilor de protecție a muncii a determinat în rîndul lor o atitudine plină de atenție. În ultimul timp se constată tot mai des că ucenicii veniți la practică se zisează șefului de secție anumite deplasări ale balustradelor de la scări, ale grătarelor și apărătorilor. Deoarece în secțiile auxiliare ale fabricii, în atelierul mecanic, atelierul electric, distribuția termică și centrala de forță respectarea normelor de protecție a muncii și tehnica securității au o însemnătate deosebită nu numai pentru activitatea muncitorilor din aceste secții, ci și pentru toți ceilalți muncitori ai fabricii, aici se acordă o importanță deosebită instruirii ucenicilor. În atelierul electric ei sînt deprinși să folosească la lucru numai scule izolate și întreg echipamentul de protecție necesar: mănuși de cauciuc, covoare de cauciuc etc. Muncitorii-instructori se străduiesc permanent să-i deprindă pe ucenici de a lucra corect și de a se feri de accidentări la instalația electrică. Ei le atrag totodată atenția asupra importanței efectuării unor perfecte izolări a circuitelor electrice pentru securitatea muncii tuturor lucrătorilor din întreprindere. În incinta fabricii de hirtie și în special în centrala de forță sînt o sumedenie de conducte aflate sub presiune, a căror temperatură este de peste 400 grade C. Orice atingere a conductei poate

provoca arsuri. Ucenicii sînt conduși de a lungul întregului traseu al conductei, li se arată locurile unde ar putea veni în contact cu ea și li se explică ce trebuie să facă pentru a evita aceasta. După ce află cum trebuie să se comporte, ucenicii înșiși veghează ca noli veniți în secție să fie avertizați asupra pericolului pe care-l prezintă atingerea conductelor. Conducerea fabricii se preocupă îndeaproape nu numai de instruirea ucenicilor asupra regulilor de protecție a muncii, ci și de asigurarea condițiilor pentru respectarea tuturor acestor reguli. Pe lângă echipamentul de protecție dat în primire ucenicilor care lucrează în condiții unde se cere acest echipament (cizme de cauciuc, mănuși de cauciuc și asbest), secțiile au la dispoziție echipament de protecție specific locurilor de muncă, pentru a-l putea pune la dispoziție în anumite cazuri ucenicilor care participă ocazional la o lucrare cerînd echipament special de protecție. Deosebita preocupare a colecției didactice al Școlii profesionale din Bușteni și a conducerii fabricii „1 Septembrie” pentru instruirea temeinică a ucenicilor asupra regulilor de protecția muncii se oglindesc în rezultatele bune obținute pe această linie de la începutul anului școlar și pînă în prezent nu s-a înregistrat nici un caz de accidentare în muncă a vreunui ucenic.

Ing. PAVEL ANTONOV
Bușteni

